

بهمن

۲۰ سیگارت فیلتر دار

IRANIAN TOBACCO
COMPANY

The international
bestseller

به نام خدا

In the Name of God

این کتاب ترجمه‌ای است از:
Renegade Knowledge Exchange
Reference Book
Thomas Jeppe
 Published in 2014 by Icon Books Ltd.

سرشناسه	: رودریگز، کریس	Jeppe, Thomas
عنوان و نام پدیدآور	: مدرنیسم (قدم اول) / نویسنده کریس رودریگز؛ طراح کریس گارات؛ مترجم کامران سپهران.	
مشخصات نشر	: تهران: پردیس دانش، شرکت نشر و پژوهش شیرازه کتاب، ۱۳۸۷.	
مشخصات ظاهری	: ۱۷۵ ص: مصور	
شابک	: ۲۵,۰۰۰ ریال، 978-964-2509-04-0	
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا	
یادداشت	: عنوان اصلی: Renegade Knowledge Exchange	
موضوع	: تجدید.	
شناسه افزوده	: گارات، کریس.	
شناسه افزوده	: Jeppe, Thomas	
شناسه افزوده	: سپهران، کامران، ۱۳۵۱ - ، مترجم.	
رده‌بندی کنگره	: ۱۳۸۵ ر ۳ ت ۱۰۵ / B	
رده‌بندی دیویی	: ۱۰۷	
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۱۲۲۰-۸۵ م	

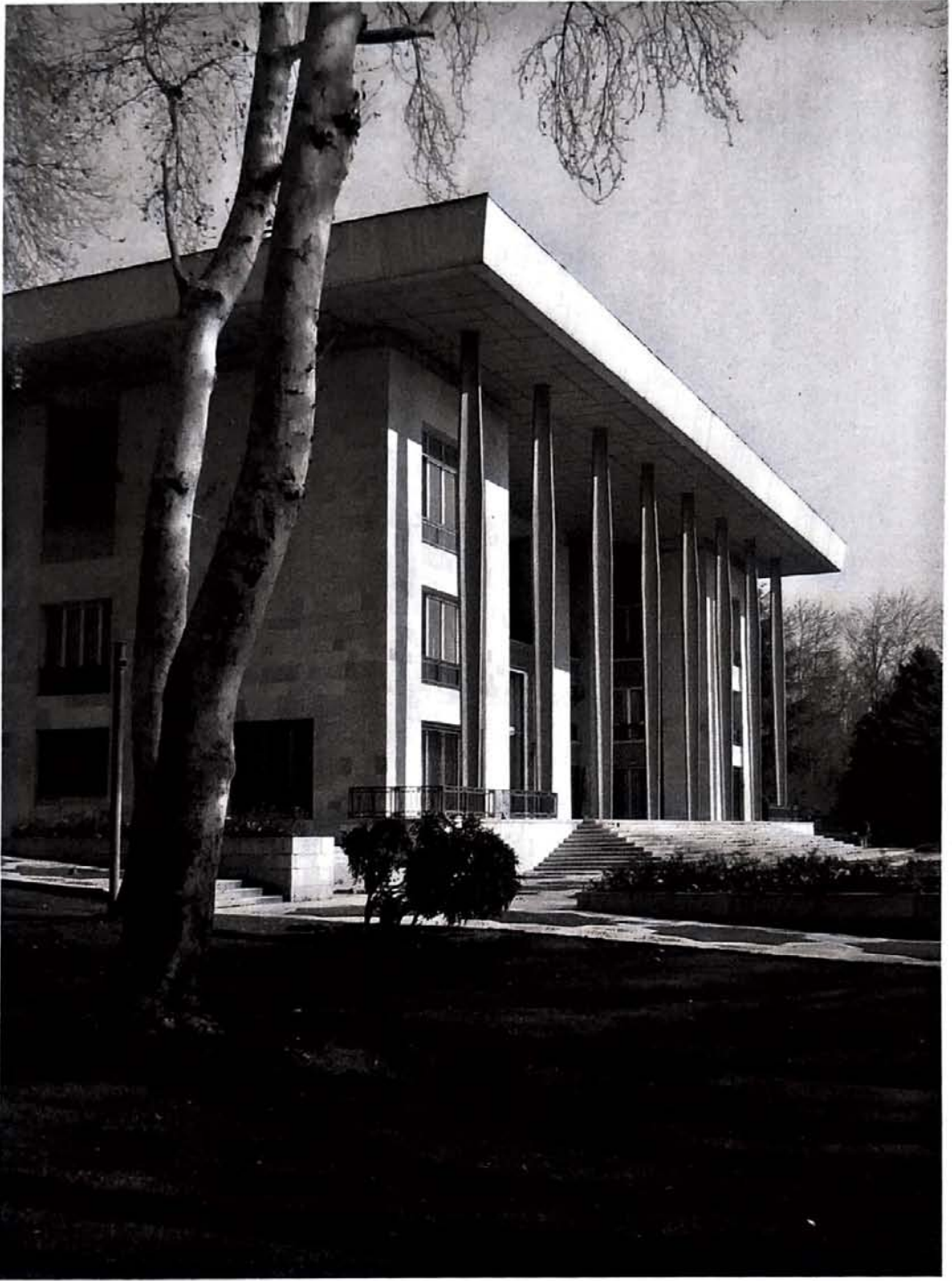
با همکاری شرکت نشر و پژوهش شیرازه کتاب

مدرنیسم
 قدم اول

نویسنده: کریس رودریگز
 طراح: کریس گارات
 مترجم: کامران سپهران
 طراح جلد: حمید خانی
 حروفچینی و صفحه‌آرایی: موسسه جهان کتاب
 لیتوگرافی: باختر
 چاپ متن: غزال
 چاپ جلد: اکسیر
 چاپ اول: زمستان ۱۳۸۷
 تیراژ: ۱۱۰۰ نسخه
 قیمت: ۲۵۰۰ تومان
 حق چاپ و نشر محفوظ است
 تهران، صندوق پستی: ۱۱۱-۱۳۱۲۵
 تلفن: ۲۲۲۰۶۱۳۳

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۵۰۹-۰۲-۰۰
 ISBN: 978-964-2509-04-0

Exterior view of Shah Mohammad Reza Pahlavi's primary residence, completed 1968, the main building of the Niavaran Summer Palace complex in North-East Teheran.

Italian Futurism, although a distinct movement, had wide ramifications. Its celebratory style is echoed in the manifesto of the **Rayonists** (a Russian movement of 1913) which intended to synthesize Cubism, Futurism and **Orphism** (1911–14).

WE EXCLAIM
THE WHOLE BRILLIANT STYLE
OF MODERN TIMES - OUR TROUSERS, JACKETS,
SHOES, TROLLEYS, CARS, AIRPLANES, RAILWAYS,
GRANDIOSE STEAMSHIPS - IS FASCINATING,
IS A GREAT EPOCH.

Again, there is a breathless evocation of things and machines, all existing in the simultaneous present. This idea of simultaneity is encountered again and again in modernist writing, painting, music and theatre. It is an expression of modernity in its over-abundance of images and sounds jostling for attention in the city.

فوتوریسم ایتالیایی به رغم آنکه جنبشی محدود بود اما اثرات گسترده‌ای داشت. سبک تجلیل‌گرای آن در بیانیه ریونیست‌ها (جنبش روسی سال ۱۹۱۳ که دست به ترکیب کوبیسم، فوتوریسم و آریسم زده بود) طنین‌انداز شد.

کلیه سبک‌های برهسته عصر مدرن ما را شگفت‌زده می‌سازد - شلوار، کت، کفش، ماشین، هواپیما، راه‌آهن، کشتی غول‌پیکر - همگی بی‌اینده، به زمانه فوق‌العاده‌ای.

مجدداً، فراخوانِ نفس‌گیر اشیاء و ماشین‌ها، همگی در آن واحد حاضرند. این ایده همزمانی بارها و بارها در نوشتار، نقاشی، موسیقی و تئاتر مدرنیستی تکرار می‌شود. در حقیقت این ازدحام تصاویر و آواها در مدرنیته که برای جلب توجه شهرنشینان در رقابت هستند، بدین‌گونه وجه بیان پیدا می‌کند.

Public art events were pretexts for the creative collaboration between artists from different domains. Such is the now legendary production of the ballet "Parade" of 1917. It involved – with a great deal of intrigue and back-biting – the combined and starry talents of **Jean Cocteau** (1889–1963) ...

And **Serge Diaghilev's** (1872–1929) Ballets Russes, who actually danced it.

رویدادهای عمومی هنر، دستاویزی شدند تا هنرمندان حوزه‌های مختلف به همکاری خلاقیت‌آمیز با یکدیگر بپردازند. همچون باله ۱۹۱۷ «پاراده که امروز آن را اثری حماسی می‌خوانیم. در این کار - با هزار حرف و حدیث - استعدادهای درخشان و جامع‌الاطراف گرد هم آمده بودند نظیر ژان کوکتو...

این قسمت قابل
تفلی منه

پابلو پیکاسو...
من پوره، صفت و لباس‌ها
را طراحی کردم.

لریک ساتی (۱۸۶۶-۱۹۲۵)
من موسیقی این را تصنیف کردم.

طراحی حرکات موزون آن کار منه

لئونید ماسین (۱۸۹۵-۱۹۷۵)

و سرگئی دیاگیلف (۱۸۷۲-۱۹۲۹) بانی باله روسی، کسی که این اثر در حقیقت به او تعلق داشت.

Schoenberg was associated with *Der Blaue Reiter* (the Blue Rider) school of Expressionism in Munich, founded c. 1911 by Kandinsky, **Franz Marc** (1880–1916), **Paul Klee** (1879–1940) and other artists. Marc at once grasped the correspondence between Schoenberg's atonal experiment and Kandinsky's abstraction.

"Can you imagine a music in which tonality (that is, the adherence to any key) is completely suspended? I was constantly reminded of Kandinsky's large *Composition*, which also permits no trace of tonality ... and also of Kandinsky's 'jumping spots' in hearing this music, which allows each tone sounded to stand on its own (a kind of *white canvas* between the spots of colour!). Schoenberg proceeds from the principle that the concepts of consonance and dissonance do not exist at all."

شوئیرگ با مکتب اکسپرسیونیستی سوار آبیفام (Der Blaue Reiter) که کاندینسکی، لئوالتس ماری (۱۸۸۰ - ۱۹۱۶)، بل کله (۱۸۷۹ - ۱۹۲۰) و چند هنرمند دیگر در مونیخ ۱۹۱۱ بنیان گذاشته بودند، ارتباط داشت. ماری بلافاصله پیوندهای تجربه آرنال شوئیرگ و انتزاع کاندینسکی را دریافت.

«ایا موسیقی بدون تونالیت (تونالیت‌های که ضرورت هر گام موسیقایی است) را می‌توانید در ذهنتان تصور کنید؟ پیوسته مرا به یاد ترکیب‌بندی بزرگ کاندینسکی می‌اندازد که آن هم از هرگز نه تونالیت‌های عاری بود... همچنین با شنیدن این موسیقی، «نقطه پرانی» های کاندینسکی را به یاد می‌آورم که در آن هر مایه‌ای برای خود شخصیت مستقل دارد (انگار بومی سفید میان نقطه‌های رنگی گیر کرده)؟ شوئیرگ بر این اساس عمل کرده است که مفاهیم هماهنگی و ناهماهنگی اصلاً وجود ندارند که ندارند.»

زبان شناسی ساختاری

آثار خلاق مدرنیست‌های آوانگارد را باید با زبان‌شناسی ساختاری فردینان دو سوسور در ارتباط دانست. او در کتاب درس‌گفتارهای زبان‌شناسی عمومی، چاپ ۱۹۱۶ چگونگی ساخت زبان را در پیوند با واقعیت تشریح کرد. اساس اندیشه او متمرکز بر ارتباط دال و مدلول بود.

ارتباط بین نشانه‌های زبانی «د-ر-خ-ت»
و تصویری که از آن در ذهن ما به
قرار دادی است و به عبارت دیگر بی‌دلیل
است.

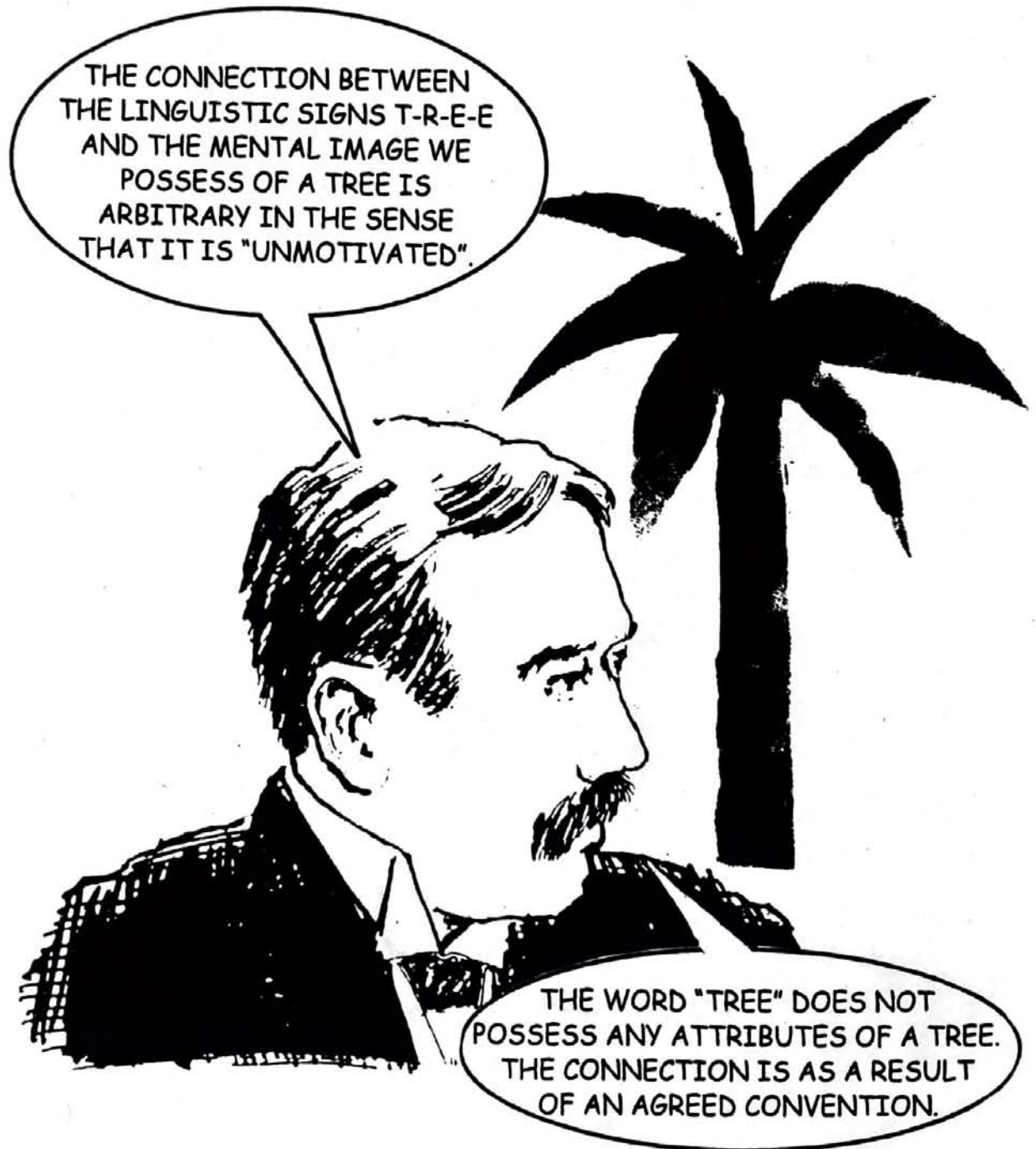

واژه «درخت» هیچ صفتی از درخت را در خود
ندارد. ارتباط میان آن‌ها حاصل قرار داد است.

بر اساس اصل دیگر سوسوری، معنای زبان تنها برخاسته از قضاوت‌ها و شباهت‌های زنجیره دال‌هاست. مدرنیست‌ها که قراردادهای زبان را متزلزل ساختند با نظر «برساختگی قراردادی» سوسور موافق بودند.

Structural Linguistics

The imaginative work of avant-garde modernists can be seen to connect with the *structural linguistics* of **Ferdinand de Saussure** (1857–1913). In his *Cours de Linguistique Générale*, published in 1916, he analysed how language is constructed in its relation to reality. His most basic idea concerns the relationship between the **signifier** and **signified**.

Another Saussurean principle is that meaning in language only arises from differences and relationships along the chain of signifiers. Modernists who subverted the conventions of language were agreeing with Saussure's view of its "arbitrary constructedness".

آیا بدوی گرایی امری نژادپرستانه است؟

بدوی گرایی را می‌توان توم محوره - قضاوت درباره همه مسائل از جمله افراد و ارزش‌هایشان از منظرگاه خویش - نژادپرستانه به حساب آورد. همچنین آن را در گفتار استعمارگرایانه که در میان بسیاری مسائل، دلمشغولی و دغدغه جنسیت و غرایز را دارد نیز می‌توان یافت.

بدویت را در مشخص‌ترین شکل آن در نقاشی ۱۹۰۷ پیکاسو «دوشیزگان آوینیون» می‌توان دید.

ماسک‌های آفریقایی و سرهای سنتی
شکل روی بدن‌های زنان پای
گرفته‌اند.

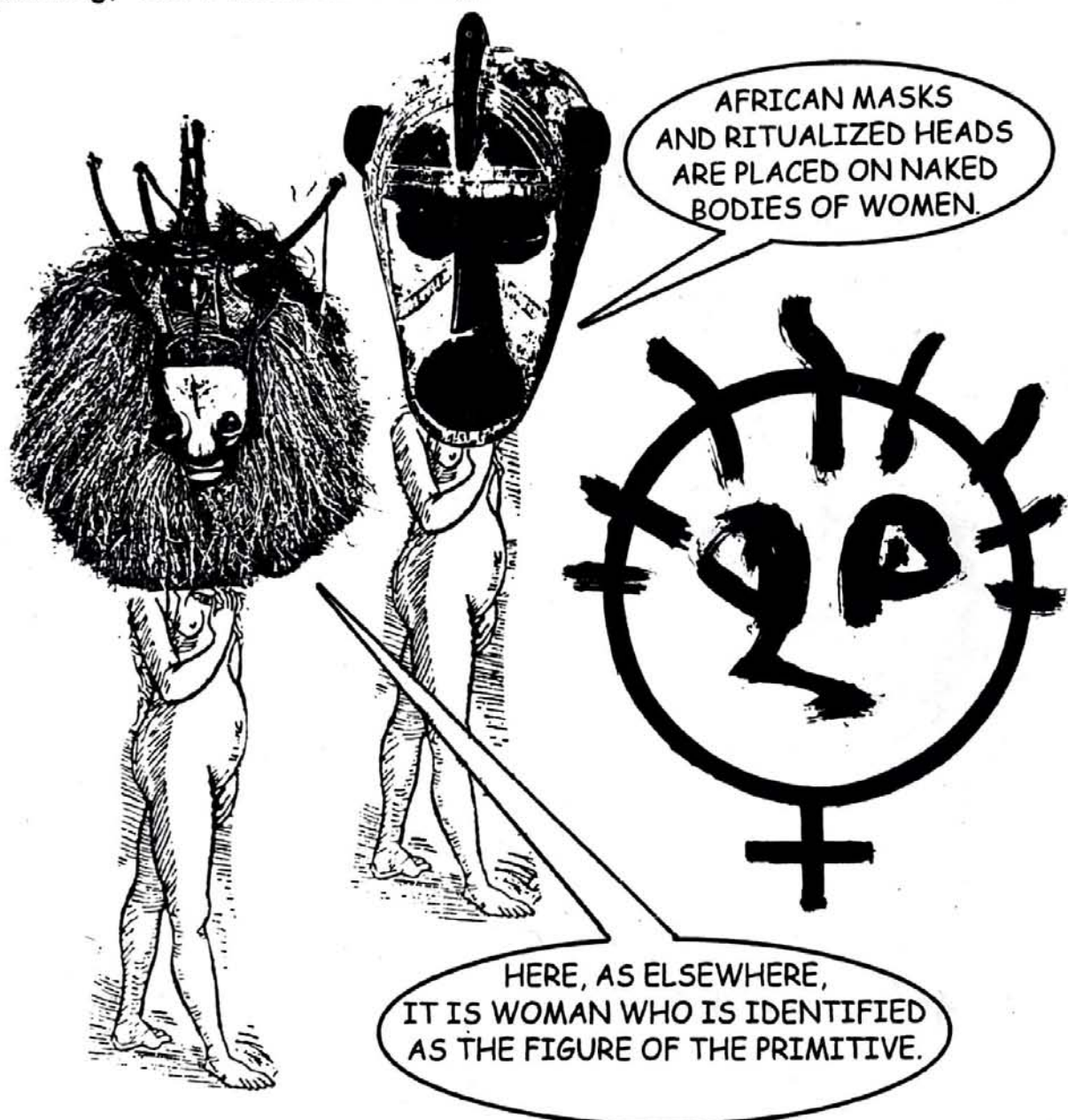
اینها نیز همچون بقیه جاها این زن است که
بدویت را تبسم می‌بخشد.

بدویت در موسیقی باله ایگور استراوینسکی (۱۸۸۲-۱۹۷۱)، پرستش بهار، حضور دارد. با اشاراتی به کتاب جیمز نویزر (۱۸۵۴-۱۹۴۱) درباره اسطوره‌های بدوی (شاخه زرین) و به حواشی الیوت بر سرزمین هرز رفته به صورتی تصنعی (چنانکه خود الیوت در ۱۹۵۰ بدان معترف شد) نیز راه یافته است.

Is Primitivism Ethnocentric?

Primitivism can be seen as **ethnocentric** – judging all things, including people and their values, from your own socially and culturally defined standpoint – and implicated in **colonialist discourses** which signify, among other things, preoccupations and anxieties about sexuality and the instincts.

You can see the “primitive” in its most obvious form in Picasso’s 1907 painting, “Les Femmes d’Alger (O. J.)”.

The primitive is there in **Igor Stravinsky's** (1882–1971) ballet music, *The Rite of Spring* (1912). It's there in bogus form (as Eliot himself admitted in the 1950s) in the references to **James Frazer's** (1854–1941) book on primitive myths (*The Golden Bough*) in Eliot's notes to *The Waste Land*.

The conflation of the primitive with masculinist sexuality, colonialism and the physical act of creating a painting is extraordinarily present in Kandinsky's account of learning to paint.

"I learned to battle with the canvas, to come to know it as a being resisting my wish (= dream), and to bend it forcibly to this wish. At first it stands there like a pure chaste virgin with clear eye and heavenly joy ... And then comes the wilful brush which first here, then there, gradually conquers it with all the energy peculiar to it, like a European colonist, who pushes into the wild virgin nature, hitherto untouched, using axe, spade, hammer, and saw to shape it to his wishes."

تلفیق بدویت، جنسیت مردانه، استعمارگرایی و عمل فیزیکی خلق نقاشی به نحوی
فوق العاده روشن در گزارش کاندیسنسکی از فراگیری نقاشی آمده است.

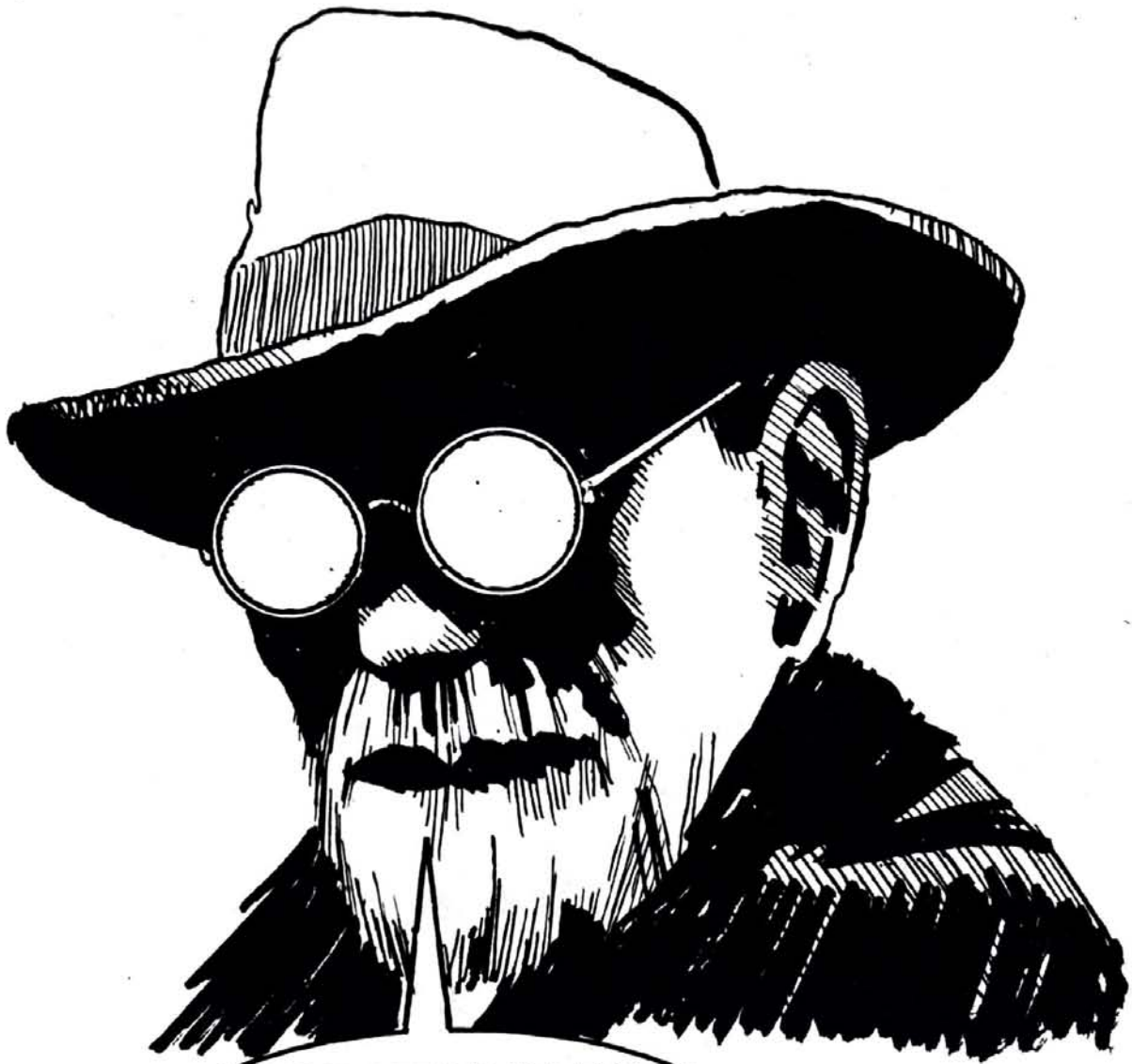

«وقتی فهمیدم که بوم نقاشی در برابر خواسته (=رویا) من مقاومت می کند برای
اینکه به زور هم که شده خواسته ام را تحقق ببخشم، آموختم که با بوم دست و پنجه
نرم کنم. در بدو امر مثل دوشیزه ای منزّه و پاک با چشمانی معصوم و آکنده از شعف
بهشتی در برابرم می ایستاد... بعد قلم موی مصمم اول اینجا، بعد آنجا را با انرژی
غریبش به تدریج فتح می کرد، مثل اروپائیان استعمارگر که به طبیعتی وحشی، بکر و
دست نخورده با تیر و بیل و کلنگ تجاوز می کردند و آن را مطابق خواسته های خود
شکل می دادند.»

The Primitivism of Sigmund Freud

Sigmund Freud (1856–1939) introduced a modernist psycho-dynamic alternative to late 19th-century psychiatry's bio-determinist doom and gloom.

THE PRIMITIVE AND THE IRRATIONAL CERTAINLY EXIST - BUT IN THE HIDDEN, UNEXPLORED REGIONS OF SEXUALITY AND THE UNCONSCIOUS - WHICH CAN NOW BE INVESTIGATED *SCIENTIFICALLY* BY PSYCHOANALYSIS.

Freud's scientific quest was for a rational explanation and a humane "treatment" of what is so often apparently irrational in human behaviour. To do so, he adopted the modernist strategy of primitivism – for instance, using the myth of Oedipus to analyse narratives of childhood sexuality, or "dream interpretation" which harks back to ancient magical divination.

بدوی‌گرایی زیگموند فروید

زیگموند فروید (۱۸۵۶ - ۱۹۳۹) با روانشناسی پویا و مدرنیستی خود بدیلی برای روانپزشکی زیست‌محور و تیره‌اندیش قرن نوزدهم ارائه داد.

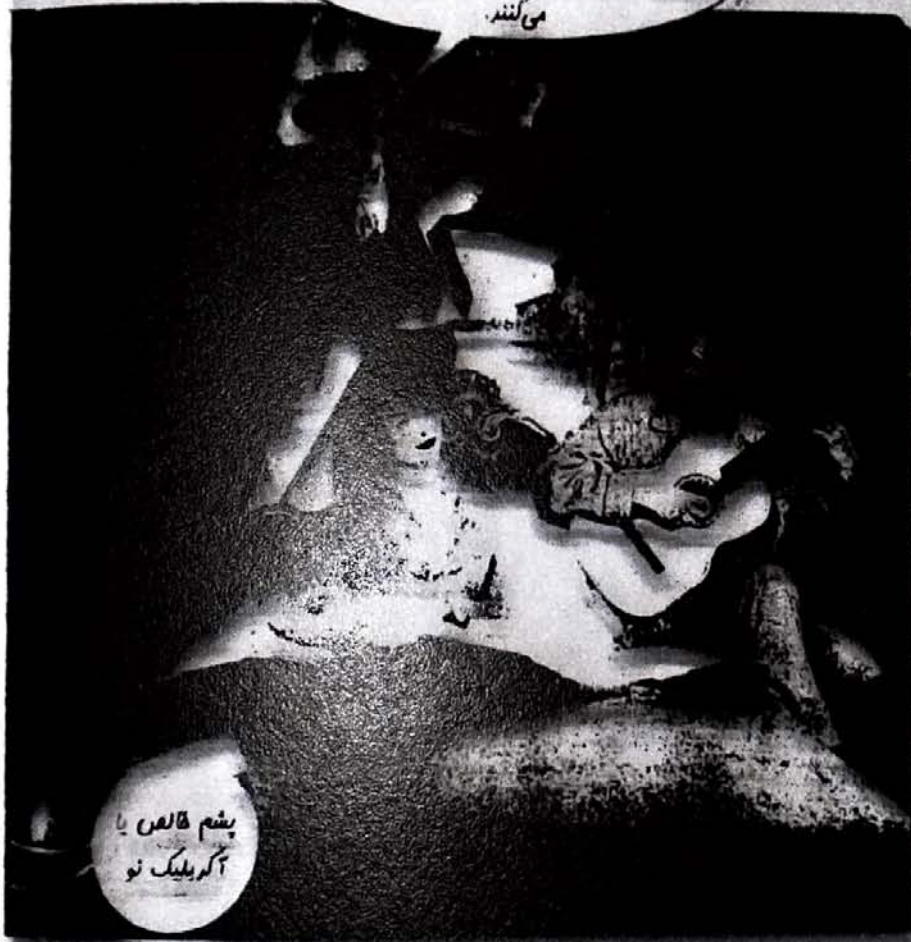

زیرویت و غیرعقلانیت قطعه وهور دارند اما در
لایه‌های بنوعان و کاوش نشستهٔ جنسیت و نافه‌آگاه - امری
که در حال حاضر به صورت علمی از طریق روانشناس
امکان‌پذیر شده است.

کاوش علمی فروید به این قصد بود که برای آنچه به طور مرسوم مختار غیرعقلانی آدمی شمرده می‌شد تبیینی عقلانی و درمانی انسانی بیابد. برای تحقق این کار او رهیافت مدرنیستی نسبت به بدوی‌گرایی را پیشهٔ خود ساخت - مثلاً برای تحلیل روایی جنسیت در دورهٔ کودکی از اسطورهٔ ادیپوس استفاده کرد، یا در تفسیر رویاه از پیشگویی‌های جادویی دوران باستان یاد کرد.

«سوررنال» امروزه کاربردی روزمره پیدا کرده است ما معمولاً آن را برای اشاره به هر چیز عجیب و غریبی به کار می‌بریم.

مفهومها تبلیغات از شکردهای سوررنالیست
برای به دام انداختن مشتری سو. استفاده
می‌کنند.

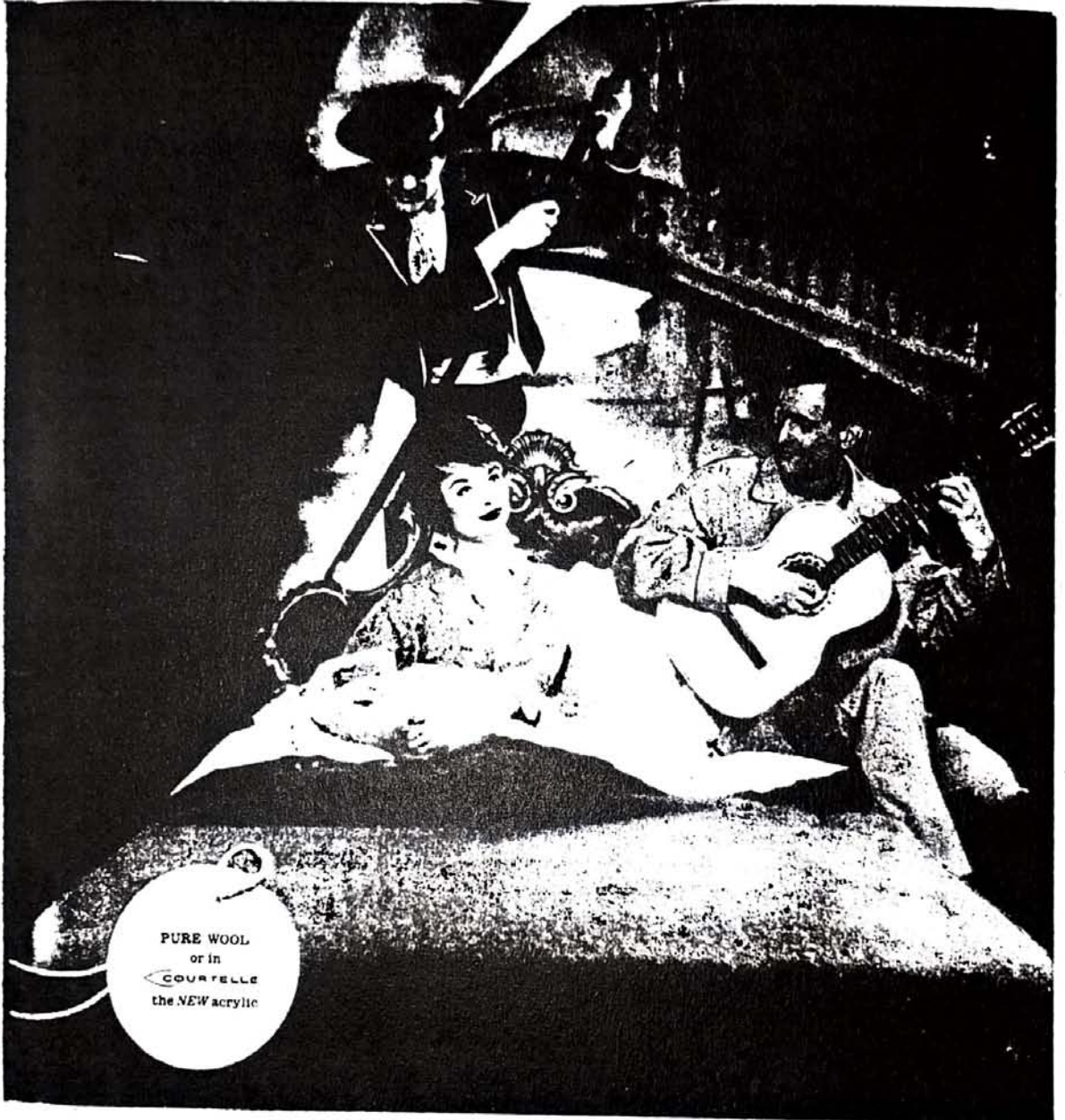
پشم قلعه یا
آکر بلیک نو

رویای بعلانی - استعانتش کنید.

این طنز زمانه است که طرح اصیل سوررنالیست با آن سودای دگرگون ساختن ادراکات و تغییر نگرش ما نسبت به اشیاء روزمره، امروزه به عنوان یکی از بهترین شیوه‌های تبلیغات در جامعه مصرفی کاربرد پیدا کرده است. گویی باید ن جمله قصار قرن نوزدهمی را که می‌گفت «همه هنرها در تمنای رسیدن به جایگاه موسیقی هستند» با «همه هنرهای مدرنیستی در تمنای رسیدن به جایگاه تبلیغات هستند» جایگزین کرد.

"Surreal" has now become a household adjective. We commonly use it to signify anything incongruous or bizarre.

ADVERTISING ESPECIALLY HAS HIJACKED SURREALIST TACTICS TO ENSNARE THE CONSUMER.

Dream of luxury—and double it

It's an irony that the original Surrealist project to revolutionize our perceptions, to make us see ordinary things in a new light, should today be applied to the most mercantile methods of the consumer society. Perhaps we should rewrite the 19th-century dictum that "all art constantly aspires towards the condition of music" to read, "all the modernist arts aspire towards the condition of advertising".

تعدد زبانی

تعدد گاه به صورت جغرافیایی است، در مواقعی به صورت زبانی و بعضی اوقات هر دو باهم. بارها درباره جوزف کونراد گفته شده است که انگلیسی صحبت کرده و سوئیس او، ناشی از آن بوده است که آن را به عنوان سومین زبان بعد از لهستانی و فرانسه فراگرفته است.

تعددی بودن به معنای فراگیری زبان
به طریق آشکار و صریح است.

نه به سبب اینکه هرزانی شفاف و
طبیعی رخ می دهد. بلکه چون بر اثر اجبار
فاجعیت دلخواهانه زبان را در
می یابیم

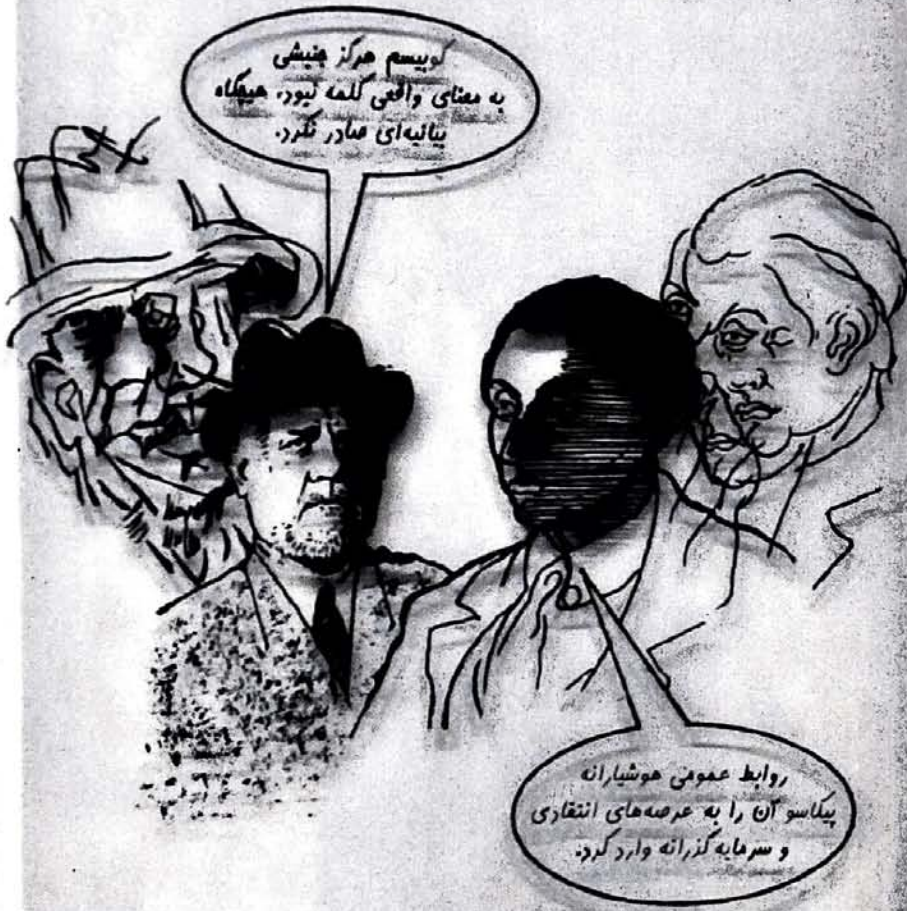
Exile Into Language

Exile can take geographic form. At other times, linguistic. Or sometimes the two together. It has often been remarked that Joseph Conrad's precise and deep way with English was due to the fact that he learnt it as a third language after Polish and French.

وابستگی های پیکاسو

در واقع اینکه پیکاسو را به رغم اعتماد به نفس کاملش، حفت چند تن دیگر از هنرمندان می‌بایم (البته این در صورتی است که پیش همسر جدید یا معشوقه‌اش نبوده باشد) از عجایب است. انگار می‌خواست برای آیندگان روایتی از همکاری‌های درخشان و با بر خای گذارد؛ پیکاسو و آبولینر، پیکاسو و گرتروود استاین، پیکاسو و الوار (این یکی به همان اندازه که هنری بود، سیاسی - حزب کمونیست فرانسه - هم بود). این همکاری‌های دو نفره سنج‌های برای شهرت خارق‌العاده پیکاسو نیز هستند.

کو بیسم هرگز جنبشی
به معنای واقعی کلمه نبود. هیچگاه
نیایی‌های صادر نکرد.

روابط عمومی هوشیاران
پیکاسو آن را به عرصه‌های انتقادی
و سرمایه‌گذرانه وارد کرد.

این به قول کلمنت گرنبرگ، «بندناف حیاتی» ای که او انگاردهای به اصطلاح مخرب را به حامیان مالی، صاحبان نگارخانه‌ها و مجموعه‌داران ثروتمند متصل می‌ساخت. پیکاسو با نبوغ خود برای تبلیغ شخصی، این پیوند را بسیار مستحکم‌تر ساخته بود.

Picasso's Alliances

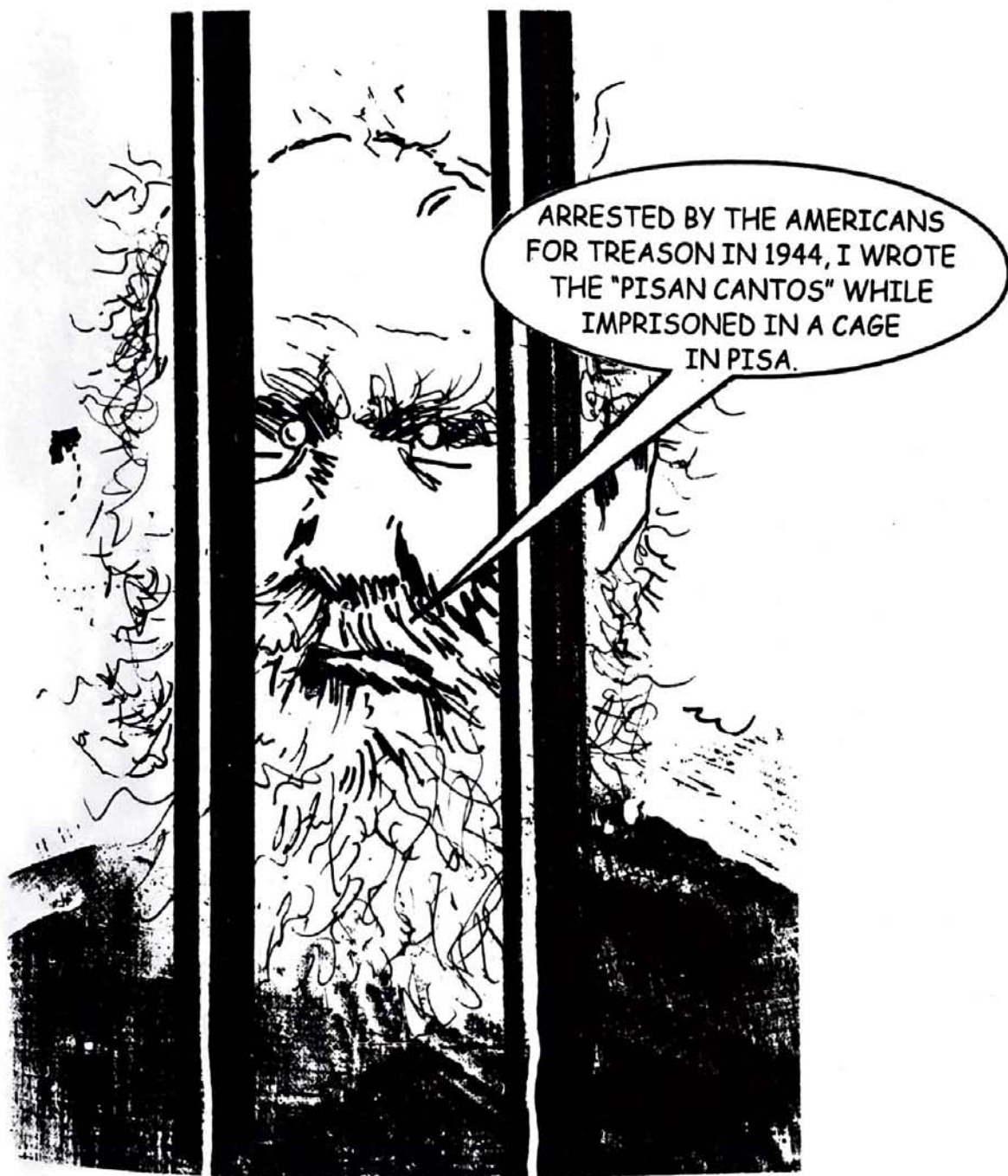
Indeed, it is astonishing how often, for all his self-confidence, Picasso is seen as paired off with some other creative person (if it isn't with a new wife or lover). It's almost as if he were constructing for posterity a narrative of reflected glories: Picasso *and* Apollinaire, Picasso *and* Gertrude Stein, Picasso *and* Eluard (here the ties were political – the French Communist Party – as well as artistic). These corporate twinings are a measure of Picasso's promotional charisma.

What Clement Greenberg called the "golden umbilical cord" that attached the supposedly subversive avant-garde to the patrons, gallery owners and wealthy collectors was always well oiled by Picasso with his genius for self-publicity and promotion.

The most notorious example of a modernist poet who went politically off the rails is Ezra Pound. Among poets writing in English, his work is held up along with Eliot's as the quintessence of the modernist spirit. But he was profoundly anti-Semitic and during the Second World War collaborated with the Italian Fascists in broadcasting fanatical statements to American troops over Rome Radio.

ARRESTED BY THE AMERICANS
FOR TREASON IN 1944, I WROTE
THE "PISAN CANTOS" WHILE
IMPRISONED IN A CAGE
IN PISA.

He was subsequently declared insane and spent the next twelve years in an asylum. This was a poet who was immersed in the culture of the medieval troubadours and Provençal poetry, the Chinese odes, Confucius and Japanese Noh theatre, the Greek poets and a whole range of other civilizations ...

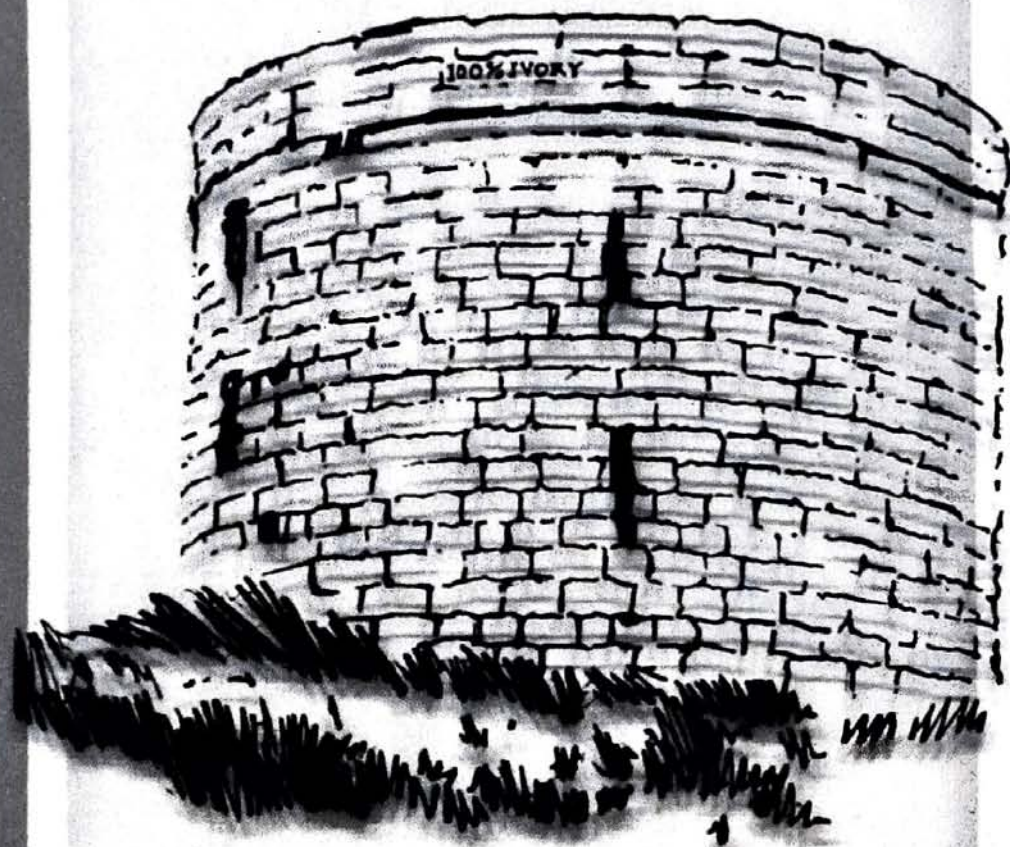
مشهورترین شاعر مدرنیستی که از نظر سیاسی به بیراهه رفت، ازرا پاوند بود. در میان شاعران انگلیسی زبان، او به همراه تی.اس.الیوت مظهر روح مدرنیستی به شمار می‌رود. اما او عمیقاً یهودستیز بود و در طی جنگ جهانی دوم به همکاری با فاشیست‌های ایتالیایی پرداخت و از رادبو رم بیانات شدیدالحن علیه نیروهای آمریکایی ابراز داشت.

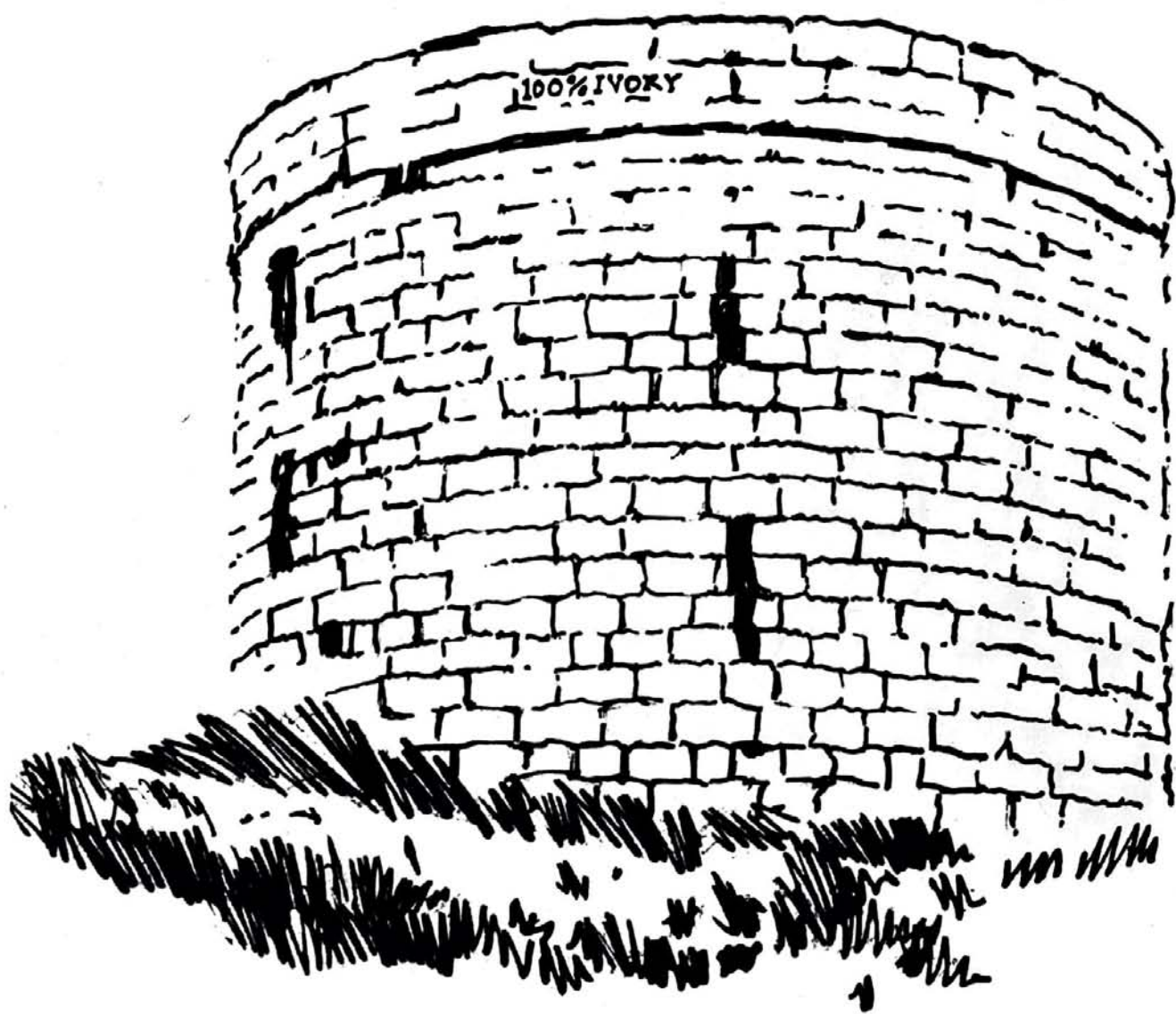
در سال ۱۹۳۳ آمریکایی‌ها به هم فیانت قرار دستگیر کردند. در شهر پیزا که محبوس بودم و کانتوهای پیزایی را سروردم.

او متعاقباً دیوانه شناخته شد و دوازده سال بعدی را در تبعید به سر برد. پاوند شاعری بود که خود را غرق در اشعار تروبادوری قرون میانه و غنایی، اشعار چینی، کنفوسیوس و تناتر نو ژاپن، شعرای یونانی و کلاً تمدن‌های بیگانه ساخته بود.

هنری که از این تفسیر مدرنیزاسیون نشأت می‌گرفت، فاعداً هنری در خلاف جریان رود، نخیه‌گرا و ضد-دموکراتیک بود: ارزش هنر نه در ارتباط پویای آن با جهان پیوسته در تغییر بلکه چون نسلی بخشی فوق‌العاده و مأمونی تخیلی می‌باشد. در نزد کسانی که ویندهام لویس «مردان ۱۹۱۴» می‌خواند (یعنی، پائند، الیوت، جویس و خود لویس)، معنای اثر را ارتباط آن با واقعیت جهان خارج تعیین نمی‌کند، این مونتاژ و تلافی کلمات، کنایات، برداشت و گلچین کردن از مکان‌ها و فرهنگ‌های متفاوت است که موجب معنا بخشی به اثر می‌شوند. و روشن است که این رویکرد راهی به سوی تولید آثار عامه‌پسند و مردمی ندارد.

The art that ensued from this interpretation of modernization could be seen as reactive and élitist, anti-democratic, and at odds with mass culture: art was valued not because it reflected or entered into a dynamic relationship with a changing world, but because it offered itself as the ultimate consolation, an imaginary cocoon. In the case of what Wyndham Lewis called "the men of 1914" (i.e., Pound, Eliot, Joyce and Lewis himself), the montage and collisions of words, allusions and quotations culled from different registers and cultures became the meaning of the work, rather than relating words to external reality. Clearly, this was not an attitude which was likely to lead to the production of popular and populist work.

Wall detail in stairwell leading from Niavaran Imperial bedroom to the house foyer, featuring a series of works gifted to the Shah and his family, installed on custom wallpaper.

IRITCIRITCIRITCIRITCIRITCIRITCIRITCIRITC

Bahman

20 FILTER CIGARETTES

هشدار
سیگار بسیار
اعتیاد آور است